

БРАТЯ ГРИМ ЛАНГОБАРДИТЕ И АСИПИТИТЕ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Скоро след победата си над вандалите лангобардите били принудени от настъпилия глад да напуснат страната Шоринген и да се отправят към Моринген. Асипитите (дзипетите?) обаче се противопоставили и не искали да ги пропуснат през границите си. Съзнавайки, че враговете са много на брой, а те самите са малко, лангобардите хитро разпространили слуха, че водят със себе си песоглавци, сиреч чудовищни човешки същества с кучешки глави; тези изпитвали жажда за човешка кръв и когато не успеели да се доберат до враг, пиели собствената си кръв. За да направят разказа си по-достоверен, те разположили шатрите си отдалечени една от друга и разпалили множество огньовете в лагера си. Асипитите се изплашили и не дръзнали да започнат войната, с която заплашвали. Сред себе си те имали обаче един здравеняк, на чиято сила разчитали; та предложили на лангобардите двубой с този човек. Лангобардите трябвало да изберат от хората си едного и да го противопоставят на техния боец. Ако асипитът победи, лангобардите трябвало да се върнат по пътя, по който били дошли; ако обаче бъде надвит, трябвало да им бъде позволено да минат.

Когато лангобардите започнали да се съветват кого от мъжете си да изберат, един слуга предложил себе си, като поискал, ако надвие врага, той самият и потомството му да бъдат приети в съсловието на свободните. Това му било обещано, той приел битката и победил противника си. Бил освободен, каквото и било желанието му, а лангобардите получили правото свободно да преминат и така благополучно се добрали до страната Моринген.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.